

Dobbeltbeskatningsaftale Danmark - Tyskland

Indholdsfortegnelse

1. Kapitel I Almindelige bestemmelser
2. Kapitel II Beskatning af indkomst og formue
3. Kapitel III Beskatning af dødsboer, arv og gave
4. Kapitel IV Bistand i skattesager
5. Kapitel V Beskyttelse af skatteydere og fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler
6. Kapitel VI Særlige bestemmelser

Bekendtgørelse af overenskomst af 22. november 1995 mellem Kongeriget Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter og for så vidt angår skatter i boer, af arv og af gave samt vedrørende bistand i skattesager

Den 22. november 1995 undertegnedes i Bonn en overenskomst mellem Danmark og Tyskland til undgåelse af dobbeltbeskatning, for så vidt angår indkomst- og formueskatter og for så vidt angår skatter i boer, af arv og af gave, samt vedrørende bistand i skattesager. Overenskomsten med bilag og en dertil hørende protokol har følgende ordlyd:

OVERENSKOMST
MELLEM
KONGERIGET DANMARK
OG
FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND

TIL UNDGÅELSE AF DOBBELTBESKATNING FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMST- OG
FORMUESKATTER OG FOR SÅ VIDT ANGÅR SKATTER I BOER, AF ARV OG AF GAVE SAMT
VEDRØRENDE BISTAND I SKATTESAGER

(DANSK-TYSK SKATTE-OVERENSKOMST) Kongeriget Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland, som ønsker at undgå dobbeltbeskatning og at yde hinanden bistand i skattesager ved at indgå en ny overenskomst, som er i overensstemmelse med de gældende forhold mellem de to stater og med udviklingen i skattelovgivningen, er blevet enige om følgende bestemmelser:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Formålet med overenskomsten

De kontraherende stater skal arbejde sammen efter denne overenskomst for at undgå dobbeltbeskatning og for at sikre påligningen af skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal til dette formål informere hinanden med passende mellemrum om ændringer i deres skattelove, og de skal holde konsultationer om, hvorledes de ovenfor nævnte formål kan opnås. De kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden indenfor rammerne af denne overenskomst.

Artikel 2

Overenskomstens anvendelsesområde

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på følgende skatter, der pålignes på en kontraherende stats, dens politiske underafdelingers eller dens lokale myndigheders vegne, uden hensyn til hvorledes de opkræves:

- a) Kapitel II på indkomst- og formueskatter, hvortil skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten, hele formuen eller dele af indkomsten eller formuen, herunder skatter på fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue eller fast ejendom, så vel som skatter på formueforøgelse;
- b) Kapitel III på skatter i boer, af arv og af gave, hvortil skal anses skatter,
- aa) der pålignes som følge af død i form af skatter på dødsboets corpus (bomassen), som skatter på arv, som overførselsafgifter eller som skatter på donationes mortis causa (dødsgaver), eller
- bb) der pålignes på overførsler inter vivos (i levende live), men kun, fordi sådanne overførsler sker uden eller for mindre end fuldt vederlag;
- c) Kapitel IV på skatter af enhver art og beskrivelse, med mindre andet fremgår af sammenhængen, men ikke for toldafgifter, eneretsafgifter eller forbrugsafgifter; moms og luksusskatter anses ikke for at være forbrugsafgifter i dette kapitel.

2. De gældende skatter, som kapitlerne i overenskomsten skal finde anvendelse på, er opregnet i bilaget til overenskomsten.

3. Overenskomsten skal også finde anvendelse på alle skatter af samme eller væsentlig samme art, der pålignes efter overenskomstens undertegnelse som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter.

4. Denne overenskomst skal finde anvendelse på følgende:

- a) Kapitel II på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater;
- b) Kapitel III på
- aa) dødsboer og arv i tilfælde, hvor arvelader på dødstidspunktet var hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater, og
- bb) gaver i tilfælde, hvor giveren på gavetidspunktet var hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater;
- c) Kapitel IV på enhver person, uanset han er hjemmehørende eller statsborger i en kontraherende stat eller en anden stat.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har i denne overenskomst følgende udtryk den nedenfor angivne betydning:

- a) Udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Forbundsrepublikken Tyskland eller Kongeriget Danmark alt efter sammenhængen, og udtrykket »staterne« betyder Forbundsrepublikken Tyskland eller Kongeriget Danmark;
- b) udtrykket »Forbundsrepublikken Tyskland« betyder det område, hvor Forbundsrepublikken Tysklands skattelove gælder, så vel som området med havbunden, dens undergrund og de overliggende vande, som støder op til Forbundsrepublikken Tysklands territorialfarvand, i det omfang Forbundsrepublikken Tyskland i overensstemmelse med folkeretten udøver suverænitetsrettigheder og jurisdiktion der med efterforskning og udnyttelse af naturforekomster;
- c) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som ifølge dansk lovgivning og i overensstemmelse med folkeretten er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden, dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til andre aktiviteter med henblik på økonomisk efterforskning og udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person og et selskab;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvori ejendommen er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, husdyrbesætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsrettigheder til fast ejendom, samt rettigheder til varierende eller faste ydelser, der betales for udnyttelsen af eller retten til at udnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster; skibe, både og luftfartøjer skal ikke anses for fast ejendom;
- g) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med et skib eller luftfartøj, der anvendes af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller luftfartøjet udelukkende anvendes mellem pladser i den anden kontraherende stat;
- i) udtrykket »ejendom, som udgør en del af dødsboet efter, eller en del af en gave ydet af, en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« omfatter alle formuegoder, hvis overdragelse eller overførsel er undergivet en skat, der er omfattet af kapitel III i overenskomsten;
- j) udtrykket »statsborger« betyder
- aa) for så vidt angår Tyskland, enhver tysker som omhandlet i § 116, stykke 1, i Forbundsrepublikken Tysklands grundlov og enhver juridisk person, interessentskab eller forening, der består i kraft af den gældende lovgivning i Forbundsrepublikken Tyskland;
- bb) for så vidt angår Danmark, enhver fysisk person, der har statsborgerret i Danmark, og enhver juridisk person, interessentskab eller forening, der består i kraft af den gældende lovgivning i Danmark;
- k) udtrykket »kompetent myndighed« betyder

- aa) for så vidt angår Forbundsrepublikken Tyskland, Forbundsfinansministeriet eller det organ, hvortil det har delegeret sin myndighed;
- bb) for så vidt angår Danmark, skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder.

2. Ved anvendelsen af overenskomsten i en kontraherende stat skal, medmindre andet følger af sammenhængen, ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, tillægges den betydning, som det har i denne stats lovgivning om de skatter, hvorpå overenskomsten finder anvendelse.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«

- a) for så vidt angår indkomst- og formueskatter, en person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet lignende kriterium. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, hvis skattepligt i denne stat er begrænset til indkomst fra kilder i denne stat eller der beroende formue;
- b) for så vidt angår skatter i boer, af arv eller af gave, en person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der med hensyn til et bo eller en gave på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet lignende kriterium. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, hvis bo eller hvis gave er skattepligtig i denne stat udelukkende på grund af formuegoder, som befinder sig der.

2. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:

- a) han skal anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. I tilfælde, hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal den anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken dens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes,
- b) en filial,
- c) et kontor,
- d) en fabrik,
- e) et værksted, og
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. Et bygnings-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis det varer mere end 12 måneder.

4. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til bearbejdelse eller forarbejdelse hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger til foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller hjælpende art for foretagendet;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende til udøvelse af flere af de i litra a) - e) nævnte formål, forudsat, at virksomheden på det faste forretningssted, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende art.

5. I tilfælde, hvor en person, der ikke er en sådan uafhængig repræsentant, som omhandles i stykke 6, handler på et foretagendes vegne og har og sædvanligvis udøver i en kontraherende stat en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, anses foretagendet uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 for ved anvendelsen af kapitel II at have fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som han foretager for foretagendet, medmindre hans virksomhed er begrænset til sådanne, som nævnt i stykke 4, som, hvis den udøves gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i pågældende stykke.

6. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller anden uafhængig repræsentant, forudsat at disse personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

7. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde) udøver erhvervsvirksomhed i denne anden stat, skal ikke i sig selv medføre, at et af de to selskaber anses for et fast driftssted for det andet.

Kapitel II

Beskatning af indkomst og formue

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer af fast ejendom (herunder indkomst af land- og skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udlejning eller bortforpagtning så vel som fra enhver anden form for benyttelse af fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste indvundet af et foretagende i en kontraherende stat kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Såfremt foretagendet driver sådan virksomhed, kan dets fortjeneste beskattes i den anden stat, men dog kun for så vidt angår den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. I tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, skal der under iagttagelse af bestemmelserne i stykke 3 i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at have opnået, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, som udøvede den samme eller lignende virksomhed på samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold afsluttede forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved fastsættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage udgifter, som er afholdt for det faste driftssted, herunder udgifter til ledelse og almindelig administration, hvad enten de er afholdt i den stat, hvori det faste driftssted er beliggende, eller andre steder.

4. I det omfang det har været sædvane i en kontraherende stat at fastsætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at fastsætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling; den valgte fordelingsmetode skal imidlertid være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foranstående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, fastsættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund for en anden fremgangsmåde.

7. I tilfælde, hvor en fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Skibsfart, transport ad indre vandveje og luftfart

1. Fortjeneste ved skibs- eller luftfartsvirksomhed i international trafik kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde. Sådant fortjeneste omfatter også indkomst indvundet af foretagendet ved anvendelse, vedligeholdelse eller udlejning af containere (herunder anhängere, pramme og lignende materiel til transport af containere), anvendt til transport af varer i international trafik, hvis denne indkomst udgør en del af den fortjeneste, som er omhandlet i den foregående sætning.

2. Fortjeneste ved driften af både, der anvendes ved transport ad indre vandveje, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

3. Såfremt den virkelige ledelse for et foretagende, der driver skibsfartsvirksomhed, eller transportvirksomhed ad indre vandveje, har sit sæde om bord på et skib eller en båd, skal foretagendet anses for at have sit sæde i den kontraherende stat, i hvilken skibet eller båden har sit hjemsted, eller, såfremt et sådant ikke findes, i den kontraherende stat, i hvilken skibets eller bådens reder er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal også finde anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, i et forretningsfællesskab (joint business) eller i en international driftsorganisation.

5. Med hensyn til fortjeneste oppebåret af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS) skal bestemmelserne i stykke 1 og 4 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel i konsortiet, der ejes af den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS), Det Danske Luftfartsselskab (DDL).

Artikel 9

Indbyrdes forbundne foretagender

1. I tilfælde, hvor

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen af eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen af eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, men som på grund

af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. I tilfælde, hvor en kontraherende stat til fortjenesten for et foretagende i denne stat medregner, og i overensstemmelse hermed beskatter, fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og denne anden kontraherende stat er enig i, at den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene mellem de to foretagender havde været de samme, som ville være aftalt mellem uafhængige foretagender, så skal denne anden stat foretage en dertil svarende regulering af det skattebeløb, som er beregnet der af fortjenesten, i det omfang dette er nødvendigt for at undgå dobbeltbeskatning. Ved reguleringen skal der tages hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan også beskattes i den kontraherende stat, hvori det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skat der pålignes må, såfremt modtageren er udbyttets retmæssige ejer, ikke overstige 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet. Dette stykke berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Uanset stykke 2 må skatten ikke overstige 5 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer af udbyttet er et selskab, som direkte ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det udbyttebetalende selskab. Dette stykke berører ikke en gunstigere behandling af udbyttet i henhold til direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EFT nr. L225/6).

4. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier, »jouissance« aktier eller »jouissance« rettigheder, mineaktier, stifteranparter eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som anden indkomst, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, i hvilken det udloddende selskab er hjemmehørende. Udtrykket »udbytte« omfatter ligeledes i Forbundsrepublikken Tyskland en stille deltagers indkomst fra hans deltagelse som sådan, indkomst fra et »partiarisches Darlehen«, »Gewinnobligationer« og lignende overskudsafhængig afkast så vel som udlodninger fra certifikater i investeringsforeninger.

5. Uanset stykke 2 og 3 kan indkomst, som oppebæres fra rettigheder eller fordringer, der deltager i overskud (herunder i Forbundsrepublikken Tyskland en stille deltagers indkomst fra hans deltagelse som sådan eller fra et »partiarisches Darlehen« eller »Gewinnobligationer«), beskattes i den kontraherende stat, hvorfra den hidrører, i henhold til lovgivningen i denne stat, hvis den er fradragsberettiget ved fastsættelsen af skyldnerens overskud. Den skat som pålignes må dog ikke overstige 25 pct. af bruttobeløbet af denne indkomst.

6. Bestemmelserne i stykke 1, 2 og 5 skal ikke finde anvendelse, såfremt udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, i hvilken det udbyttebetalende selskab

er hjemmehørende, gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udlodningen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 finde anvendelse.

7. I tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, undtagen i det omfang udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller i det omfang den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udlodningen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste nogen skat på ikke-udloddet fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst hidrørende fra denne anden stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan, hvis denne person er den retmæssige ejer, kun beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »renter« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikrede ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg som følge af for sen betaling skal ikke anses for renter i denne artikel. Udtrykket »renter« omfatter dog ikke indkomst, som er omfattet af artikel 10.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, såfremt renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for de udbetalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 finde anvendelse.

4. I tilfælde, hvor der er en særlig forbindelse mellem den, der betaler renterne, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, og det som rente betalte beløb overstiger - uanset af hvilken grund - det rentebeløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og den retmæssige ejer, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel ikke finde anvendelse på det overskydende rentebeløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan, hvis denne person er den retmæssige ejer, kun beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde herunder spillefilm, film- eller videobåndoptagelser til fjernsyn eller optagelser til radio, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, såfremt royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den rettighed eller ejendom, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 finde anvendelse.

4. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler royalties, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at de betalte royalties, når hensyn tages til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og den retmæssige ejer, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel ikke finde anvendelse på det overskydende beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Fortjeneste ved afhændelse af formuegenstande

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat. Fortjeneste ved afhændelse af aktier, rettigheder eller en andel i et selskab, enhver anden juridisk person eller et interessentskab, hvis aktiver hovedsagelig består af, eller af rettigheder til, fast ejendom, der er beliggende i en kontraherende stat, eller af aktier i et selskab, hvis aktiver hovedsagelig består af, eller af rettigheder til, sådan fast ejendom, der er beliggende i en kontraherende stat, kan beskattes i den stat, hvori den faste ejendom er beliggende.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller ved afhændelse af rørlig formue, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, herunder også fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste ved afhændelse af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, af både, der anvendes ved transport ad indre vandveje, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe, luftfartøjer eller både, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde. Artikel 8, stykke 3, skal finde tilsvarende anvendelse.

Med hensyn til fortjeneste oppebåret af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS) skal bestemmelserne i dette stykke kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel i konsortiet, der ejes af den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS), Det Danske Luftfartsselskab (DDL).

4. Indkomst eller fortjeneste ved afhændelse af alle andre aktiver end de i stykke 1, 2 og 3 omhandlede kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori afhænderen er hjemmehørende.

5. I tilfælde, hvor en fysisk person, som var hjemmehørende i en kontraherende stat for en periode af mindst 5 år, og som er blevet hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal stykke 4 ikke berøre den førstnævnte stats ret til i henhold til dens nationale lovgivning at beskatte personen af værdistigning på aktier op til flytningen af hjemsted. Når aktierne efterfølgende afhændes og fortjenesten ved sådan afhændelse bliver beskattet i den anden kontraherende stat i henhold til stykke 4, skal den anden stat indrømme fradrag i skatten af den indkomst for et beløb svarende til den indkomstskat, som var betalt i den førstnævnte stat. Et sådant fradrag skal dog ikke kunne overstige den del af indkomstskatten, som beregnet inden fradraget er indrømmet, som kan henføres til den indkomst, som kan beskattes i førstnævnte stat i henhold til første sætning i dette stykke.

Artikel 14

Frit erhverv

1. Indkomst ved frit erhverv eller ved andet arbejde af selvstændig karakter oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre han har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i den anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed. Såfremt han har et sådant fast sted, kan indkomsten beskattes i den anden stat, men kun i det omfang den kan henføres til dette faste sted.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannende eller undervisende virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Såfremt bestemmelserne i artiklerne 16, 18, 19 og 20 ikke medfører andet, kan gage, løn og andet lignende vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i denne anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer for personligt arbejde i tjenesteforhold, udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, såfremt:

- a) arbejdet er udført i den anden stat i en periode eller i perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i det pågældende kalenderår, og
- b) vederlaget betales af en arbejdsgiver eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat, og
- c) vederlaget ikke udredes af et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, som udføres om bord på et skib eller luftfartøj, der anvendes i international trafik eller om bord på en båd, der anvendes til transport af indre vandveje, beskattes i den kontraherende stat, i hvilken foretagendets virkelige ledelse har sit sæde. I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, modtager vederlag for

personligt arbejde udført på et luftfartøj, drevet af Scandinavian Airlines System (SAS) i international trafik, kan et sådant vederlag kun beskattes i Danmark.

4. Bestemmelserne i stykke 2 skal ikke finde anvendelse for vederlag for arbejde inden for rammerne af professionel udlejning af arbejdskraft. I henhold til artikel 43 skal de kompetente myndigheder indgå de nødvendige aftaler for at undgå dobbelt påligning af kildeskatter og for at sikre begge kontraherende staters skattekrav.

Artikel 16

Bestyrelseshonorarer

1. Bestyrelseshonorarer og lignende betalinger, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Løn, gage og andet lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, eller flere sådanne personer i egenskab af funktionær, der efter erhvervslovgivningen er ansvarlig for ledelsen af et selskab, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15 kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker, eller som sportsmand, ved hans virksomhed, udøvet i denne egenskab i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde, hvor indkomst ved den virksomhed, som udøves af en optrædende kunstner eller en sportsmand i hans egenskab som sådan, ikke tilfalder kunstneren eller sportsmanden selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15, beskattes i den kontraherende stat, i hvilken kunstnerens eller sportmandens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse for virksomhed fra kunstnere og sportsfolk, hvis deres besøg i en kontraherende stat udelukkende eller i væsentligt omfang direkte eller indirekte er støttet af offentlige midler fra den anden kontraherende stat.

Artikel 18

Pensioner og lignende betalinger

1. Såfremt bestemmelserne i artikel 19, stykke 2, ikke medfører andet, kan pensioner og lignende betalinger, der udbetales for tidligere personligt arbejde i tjenesteforhold til en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer i henhold til sociallovgivningen i den anden kontraherende stat, kun beskattes i denne anden stat.

3. Pensioner og andre periodiske eller ikke-periodiske betalinger, som en kontraherende stat eller en anden juridisk person under denne stats offentligretlige eller privatretlige lovgivning yder som godtgørelse for skade, der er opstået som følge af krigshandlinger eller politisk forfølgelse, kan kun beskattes i denne stat.

4. For så vidt angår en fysisk person, som var hjemmehørende i en kontraherende stat og som er blevet hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal stykke 1 eller artikel 21 ikke berøre den førstnævnte stats ret til i henhold til dens nationale lovgivning at beskatte pensioner, andre lignende betalinger og livrenter, som tilfalder en sådan fysisk person fra den førstnævnte stat, med mindre en sådan fysisk person blev hjemmehørende i den anden stat, før denne overenskomst trådte i kraft.

5. Udtrykket »livrente« betyder en fastsat sum, der er periodisk betalbar til fastsatte tidspunkter, enten for livstid eller for et bestemt tidsrum eller et tidsrum, som lader sig bestemme, i henhold til en forpligtelse til at præstere disse betalinger mod rimeligt og fuldt vederlag i penge eller penges værdi.

6. Underholdsbidrag og andre tilsvarende ydelser, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat. Ved fastsættelsen af skattepligtig indkomst for en fysisk person, der er hjemmehørende i Forbundsrepublikken Tyskland, skal der indrømmes fradrag for underholdsbidrag og lignende beløb, som er betalt til en fysisk person, der er hjemmehørende i Danmark, med det beløb, som ville være indrømmet, hvis den sidstnævnte person var omfattet af fuld skattepligt til Forbundsrepublikken Tyskland.

Artikel 19

Offentlige hverv

1. Vederlag - undtagen pensioner - der udbetales af en kontraherende stat, en enkeltstat (»Land«), en politisk underafdeling eller lokal myndighed eller en anden juridisk person under den offentligretlige lovgivning i en af de to stater til en fysisk person for udførelse af hverv, kan kun beskattes i denne stat. Sådant vederlag kan imidlertid kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, hvis den fysiske person er hjemmehørende i denne stat og ikke er statsborger i den førstnævnte stat, og den førstnævnte stat ikke i henhold til dens lovgivning har hjemmel til at pålægge den i første sætning omhandlede skat.

2. Pensioner, som udbetales af en kontraherende stat, en enkeltstat (»Land«), en politisk underafdeling eller lokal myndighed eller en anden juridisk person under den offentligretlige lovgivning i en af de to stater til en fysisk person for tidligere udførelse af hverv, kan kun beskattes i denne stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 15, 16 og 18 skal finde anvendelse på vederlag og pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat, en enkeltstat (»Land«), en politisk underafdeling eller lokal myndighed eller en anden juridisk person under den offentligretlige lovgivning i en af de to stater.

4. Stykke 1 og, i tilfælde af litra a) nedenfor, stykke 1 og 2 skal også finde anvendelse for beløb, som er betalt

- a) for så vidt angår Forbundsrepublikken Tyskland af »Deutsche Post AG«, »Deutsche Postbank AG«, »Deutsche Telekom AG«, og »Deutsche Bundesbahn AG«, til tjenestemænd, så vel som beløb betalt af den tyske centralbank (»Deutsche

Bundesbank«), og for så vidt angår Danmark af Post- og Telegrafvæsenet, Danske Statsbaner og Danmarks Nationalbank;

- b) af eller på vegne af det tyske Goethe Institut eller Det Danske Kulturinstitut, så vel som andre lignende eller tilsvarende institutioner, som bestemmes af de kontraherende staters kompetente myndigheder, for hverv udført for disse institutioner;
- c) som et udligningstillæg fra offentlige midler i en kontraherende stat til lærerpersonale, som er midlertidigt ansat i den anden kontraherende stat, og for sådanne beløb, som betales direkte eller indirekte fra offentlige midler af institutioner, som bestemmes af de kontraherende staters kompetente myndigheder.

I tilfælde, hvor sådanne beløb ikke er skattepligtige i den kontraherende stat, hvorfra de er betalt, skal bestemmelserne i artikel 15 finde anvendelse.

Artikel 20

Studerende

Beløb, som en studerende, erhvervspraktikant eller lærling, som er eller umiddelbart før besøget i en kontraherende stat var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager til sit underhold, sit studium eller sin uddannelse, skal ikke beskattes i den førstnævnte stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 21

Andre indkomster

1. Indkomster, der oppebæres af en i en kontraherende stat hjemmehørende person, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse på anden indkomst end indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 3, stykke 1, litra f), såfremt den i en kontraherende stat hjemmehørende modtager af sådan indkomst driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den rettighed eller ejendom, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 finde anvendelse.

Artikel 22

Formue

1. Fast ejendom, som ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller rørlig formue, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

3. Skibe og luftfartøjer, der anvendes i international trafik, både, der anvendes ved transport ad indre vandveje, samt rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe, luftfartøjer og både, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde. Artikel 8, stykke 3, skal finde tilsvarende anvendelse.

Med hensyn til formue i det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS) skal bestemmelserne i dette stykke kun finde anvendelse på den del af formuen, som svarer til den andel i konsortiet, der ejes af den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS), Det Danske Luftfartsselskab (DDL).

4. Al anden formue tilhørende en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat.

Artikel 23

Virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 5 og 14 skal en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat og udøver virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter i den anden kontraherende stat, med hensyn til denne virksomhed anses for at udøve virksomhed i denne anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted eller fast sted.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor virksomheden er udøvet i en periode eller perioder, der sammenlagt ikke overstiger 30 dage i en 12 måneders periode. Ved anvendelsen af dette stykke skal imidlertid virksomhed, udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende som omhandlet i artikel 9, anses som udøvet af det foretagende, til hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed er væsentlig den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2, skal boreplatform-virksomhed udøvet uden for kysten kun udgøre et fast driftssted, hvis virksomheden er udøvet i en periode eller perioder, der sammenlagt overstiger 365 dage inden for en 18 måneders periode. Ved anvendelsen af dette stykke skal imidlertid virksomhed, udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende som omhandlet i artikel 9, anses som udøvet af det foretagende, til hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed er væsentlig den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2, kan fortjeneste, der oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved transport med skib eller luftfartøj af forsyninger eller mandskab til et sted, hvor der i den anden kontraherende stat drives virksomhed uden for kysten i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter, eller ved drift af bugserbåde og lignende fartøjer i forbindelse med sådan virksomhed, kun beskattes i den kontraherende stat, i hvilken foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

5. Gage, løn og andre lignende vederlag, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer for personligt arbejde i tjenesteforhold, som udføres om bord på et skib eller luftfartøj, som omhandlet i stykke 4, skal beskattes i overensstemmelse med artikel 15, stykke 3.

6. Uanset bestemmelserne i artikel 13, skal kapitalgevinst på boreplatforme anvendt i forbindelse med den i stykke 3 nævnte virksomhed, som anses for oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, når boreplatform-virksomheden ophører med at være skattepligtig i den anden kontraherende stat, være fritaget for beskatning i denne anden stat. Ved anvendelsen af dette stykke betyder udtrykket »kapitalgevinst« det

beløb, hvormed markedsværdien på tidspunktet for overførslen overstiger restværdien på dette tidspunkt forhøjet med enhver foretagens nedskrivning.

Artikel 24

Undgåelse af dobbeltbeskatning

1. For så vidt angår en person, der er hjemmehørende i Forbundsrepublikken Tyskland, bestemmes beskatningen efter følgende regler:

- a) Såfremt bestemmelserne i litra b) ikke finder anvendelse, skal der fra grundlaget for tysk skat undtages indkomst fra Danmark og i Danmark beliggende formuegoder, som i henhold til denne overenskomst kan beskattes i Danmark. Forbundsrepublikken Tyskland forbeholder sig dog retten til at tage hensyn til den således undtagne indkomst eller formuegode ved fastsættelsen af skattesatsen.

Med hensyn til udbytte skal de foranstående bestemmelser kun finde anvendelse, når udbyttet er betalt til et selskab, som er hjemmehørende i Forbundsrepublikken Tyskland, af et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, og hvori mindst 10 pct. af kapitalen er direkte ejet af det tyske selskab.

For så vidt angår formueskatter, skal der fra grundlaget for tysk skat ligeledes undtages enhver aktiebeholdning, hvoraf udbytter, såfremt sådanne betales, i henhold til den umiddelbart foranstående sætning ville være undtaget fra beskatningsgrundlaget.

- b) Under forbehold for de tyske skatteregler om fradrag for udenlandsk skat, skal der indrømmes fradrag i tysk indkomstskat for dansk skat, som er betalt i henhold til lovgivningen og i overensstemmelse med denne overenskomst af følgende typer af indkomst:
 - aa) udbytte, som ikke er omfattet af litra a);
 - bb) indkomst, som kan beskattes i Danmark i henhold til artikel 13, stykke 1, anden sætning, artikel 15, stykke 4, artikel 16, artikel 17, artikel 18, stykke 4, og artikel 23.
 - c) Når et selskab, der er hjemmehørende i Forbundsrepublikken Tyskland, udlodder indkomst, som er oppebåret fra kilder i Danmark, skal litra a) og b) ikke udelukke en kompenserende påligning af selskabsskat på sådanne udlodninger i henhold til bestemmelserne i skattelovgivningen i Forbundsrepublikken Tyskland.

2. Dobbeltbeskatning skal undgås således i Danmark:

- a) Hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Forbundsrepublikken Tyskland, skal Danmark, såfremt bestemmelserne i litra f) ikke medfører andet, indrømme
 - aa) fradrag i denne persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat (herunder den del af eventuel erhvervsskat, som falder på indtægten), som er betalt i Forbundsrepublikken Tyskland;
 - bb) fradrag i denne persons formueskat med et beløb svarende til den formueskat (herunder den del af eventuel erhvervsskat, som falder på formuen), som er betalt i Forbundsrepublikken Tyskland.
- b) Et sådant fradrag skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomstskatten eller formueskatten, beregnet før sådant fradrag, der svarer til henholdsvis den indkomst eller den formue, som kan beskattes i Forbundsrepublikken Tyskland.
- c) Såfremt bestemmelserne i litra d) ikke medfører andet, skal udbytte, udbetalt af et selskab, der er hjemmehørende i Forbundsrepublikken Tyskland, til et selskab, der

er hjemmehørende i Danmark, og som direkte eller indirekte ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i det udbyttebetalende selskab, være fritaget for dansk skat.

- d) Bestemmelserne i litra c) skal kun finde anvendelse i det omfang,
- aa) indkomsten, hvoraf udbytteerne er betalt, har været omfattet af den almindelige selskabsbeskatning i Forbundsrepublikken Tyskland, eller af en skat i Forbundsrepublikken Tyskland eller i en anden stat, som kan sammenlignes med dansk skat; eller
- bb) det, for så vidt angår udbytter, betalt af et selskab, der er hjemmehørende i Forbundsrepublikken Tyskland, drejer sig om udbytter, som vedrører aktier eller andre rettigheder i et selskab, der er hjemmehørende i en tredje stat, og som ville være fritaget for dansk skat, hvis disse aktier eller rettigheder var ejet direkte af det selskab, der er hjemmehørende i Danmark.
- e) For så vidt angår udbytter, betalt af et selskab, der er hjemmehørende i Forbundsrepublikken Tyskland, til et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, og som ejer direkte eller indirekte mindst 10 pct. af aktiekapitalen i det udbyttebetalende selskab, skal der, hvis udbytteerne ikke er fritaget for dansk skat i henhold til bestemmelserne i litra c), ved beregningen af fradrag tages hensyn til den tyske skat (herunder den del af erhvervsskatten, som falder på indtægten), som skal svares af det udbyttebetalende selskab af den fortjeneste, hvoraf udbytteerne er betalt.
- f) Hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Forbundsrepublikken Tyskland, eller som i henhold til bestemmelsen i artikel 15, stykke 1 og 3, kan beskattes i Forbundsrepublikken Tyskland, kan Danmark medregne denne indkomst eller formue i beskatningsgrundlaget, men skal indrømme fradrag i indkomstskatten eller formueskatten med den del af indkomstskatten eller formueskatten, som svarer til den indkomst, der hidrører fra, eller formue, der ejes i Forbundsrepublikken Tyskland.
- g) For indkomst, der kan beskattes i Tyskland i henhold til artikel 15, stykke 1 og 3, skal bestemmelserne i litra f) kun finde anvendelse i tilfælde, hvor der for de kompetente myndigheder i Danmark forelægges dokumentbevis for, at der er taget skridt til betaling af tysk skat på denne indkomst.

3. Ved anvendelsen af denne overenskomst skal fortjeneste eller indkomst for en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, anses for at hidrøre fra kilder i den anden kontraherende stat, hvis de er beskattet i den anden kontraherende stat i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst.

Kapitel III

Beskatning af dødsboer, arv og gave

Artikel 25

Beskatningsregler

1. Fast ejendom, som udgør en del af dødsboet efter, eller en del af en gave ydet af, en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Et foretagendes rørlige formue, som udgør en del af dødsboet efter, eller en del af en gave ydet af, en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og

- a) som udgør erhvervsformuen i et fast driftssted, der er beliggende i den anden kontraherende stat, eller
- b) som anvendes ved udøvelsen af frit erhverv eller anden virksomhed af selvstændig karakter, og som hører til et fast sted i den anden kontraherende stat,

kan beskattes i denne anden stat.

3. Al anden formue, som udgør en del af dødsboet efter, eller en del af en gave ydet af, en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan, uanset hvor den befinder sig, kun beskattes i denne stat, med mindre andet er bestemt i artikel 26.

Artikel 26

Undgåelse af dobbeltbeskatning

1. For så vidt angår Forbundsrepublikken Tyskland, skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

- a) Såfremt arveladeren ved sin død eller giveren på gavetidspunktet var hjemmehørende i Forbundsrepublikken Tyskland, skal Forbundsrepublikken Tyskland, med forbehold af bestemmelserne i tysk lovgivning om fradrag for udenlandsk skat, indrømme fradrag i skat, som er pålignet i henhold til tysk lovgivning, for skat betalt i Danmark på formue, som kan beskattes i Danmark i henhold til artikel 25, stykke 1 og 2.
- b) Såfremt den begunstigede ved arveladers død eller på gavetidspunktet var hjemmehørende i Forbundsrepublikken Tyskland, kan Forbundsrepublikken Tyskland beskatte al formue, som er erhvervet af denne person, men skal, med forbehold af bestemmelserne i tysk lovgivning om fradrag for udenlandsk skat, indrømme fradrag i skat, som er pålignet i henhold til tysk lovgivning, for skat betalt i Danmark på formue, som ikke kan beskattes i Forbundsrepublikken Tyskland i henhold til artikel 25, stykke 1 og 2.

2. For så vidt angår Danmark, skal dobbeltbeskatning undgås efter følgende regler:

- a) Såfremt arveladeren ved sin død eller giveren på gavetidspunktet var hjemmehørende i Danmark, skal Danmark med forbehold af bestemmelserne i dansk lovgivning om fradrag for udenlandsk skat, indrømme fradrag i skat, som er pålignet i henhold til dansk lovgivning, for skat betalt i Forbundsrepublikken Tyskland på formue, som kan beskattes i Forbundsrepublikken Tyskland i henhold til artikel 25, stykke 1 og 2.
- b) Såfremt den begunstigede ved arveladers død eller på gavetidspunktet var hjemmehørende i Danmark, kan Danmark beskatte al formue, som er erhvervet af denne person, men skal, med forbehold af bestemmelserne i dansk lovgivning om fradrag for udenlandsk skat, indrømme fradrag i skat, som er pålignet i henhold til dansk lovgivning, for skat betalt i Forbundsrepublikken Tyskland på formue, som ikke kan beskattes i Danmark i henhold til artikel 25, stykke 1 og 2.

3. Fradraget efter stykke 1 og 2 skal dog ikke kunne overstige den del af den tyske, henholdsvis danske skat, som er beregnet før fradraget, som kan henføres til den formue, for hvilken der er indrømmet fradrag.

Artikel 27

5 års regel

1. Hvis arvelader på tidspunktet for sin død eller giveren på gavetidspunktet

- a) var statsborger i en kontraherende stat uden samtidigt at være statsborger i den anden kontraherende stat,
- b) var fuld skattepligtig i førstnævnte stat i henhold til denne stats skattelovgivning, og
- c) havde været hjemmehørende i den anden stat ifølge artikel 4, stykke 1, litra b) i en periode, som ikke overstiger 5 år,

skal han, uanset bestemmelserne i artikel 4, anses for at have været hjemmehørende i den kontraherende stat, hvor han var statsborger.

2. Stykke 1 skal finde tilsvarende anvendelse på en arving eller begunstiget, som på tidspunktet for arvefaldet eller gaven selv opfylder betingelserne, som er stillet i stykke 1.

Artikel 28.

Fradrag af gæld

1. Gæld, som særligt er sikret i de i artikel 25 omtalte formuegoder, skal fradrages i værdien af disse formuegoder. Gæld, der ikke særligt er sikret i de i artikel 25 nævnte formuegoder, men som hidrører fra erhvervelse, ændring, reparation eller vedligeholdelse af disse, skal fradrages i værdien af disse formuegoder.

2. Såfremt bestemmelserne i stykke 1 ikke medfører andet, skal gæld, der er knyttet til et fast driftssted som omtalt i artikel 25, stykke 2, eller til et fast sted som omtalt i artikel 25, stykke 2, fradrages henholdsvis i værdien af det faste driftssted eller det faste sted.

3. Anden gæld skal fradrages i værdien af de formuegoder, på hvilke artikel 25 finder anvendelse.

4. Såfremt en gæld overstiger værdien af de formuegoder, fra hvilke den i henhold til bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan fradrages i en kontraherende stat, skal det overskydende beløb fradrages i værdien af andre formuegoder, der er skattepligtige i denne stat.

5. Enhver overskydende gæld, der fortsat resterer i en kontraherende stat efter de i stykke 3 eller 4 nævnte fradrag, skal fradrages i værdien af de formuegoder, der er skattepligtige i den anden kontraherende stat.

6. I tilfælde, hvor bestemmelserne i stykke 1 til 5 måtte forpligte en kontraherende stat til at fradrage gæld i større omfang end hjemlet i denne stats lovgivning, skal disse nævnte bestemmelser kun finde anvendelse i det omfang, den anden kontraherende stat ikke er forpligtet til at fradrage den samme gæld i henhold til lovgivningen i denne anden stat.

Kapitel IV

Bistand i skattesager

Artikel 29

Genstand for bistand

1. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal yde hinanden bistand. Sådant bistand skal omfatte

- a) udveksling af oplysninger,
- b) bistand ved inddrivelse, herunder sikringsakter, og
- c) forkyndelse af dokumenter.

2. Sådant bistand skal også omfatte fastsættelse og anden foranstaltning til fordel for skatteyderen så vel som til undgåelse af dobbeltbeskatning. Dette skal i særdeleshed gælde for samtidige foranstaltninger truffet af skattemyndighederne. Hvis foranstaltninger til bistand medfører dobbeltbeskatning, skal den undgås ved gensidig aftale efter artikel 43.

3. Skattedomstole i de kontraherende stater skal med hensyn til de skatter, som er omfattet af deres kompetence og denne overenskomst, efter anmodning yde hinanden juridisk bistand, formidlet af de kompetente myndigheder og i overensstemmelse med denne overenskomst.

Artikel 30

Oplysninger efter særlig anmodning

Efter anmodning fra den kompetente myndighed i en kontraherende stat skal den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat yde den stat, som anmoder om bistand, alle oplysninger, som er nødvendige for denne stat for påligning og opkrævning af skat eller for inddrivelse og tvangsinddrivelse af skattekrav eller for anvendelse af denne overenskomst.

Artikel 31

Oplysninger uden særlig anmodning

1. Den kompetente myndighed i en kontraherende stat skal uden forudgående anmodning videregive oplysninger, hvorom den har kendskab, til den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat, under følgende omstændigheder:

- a) når den har grund til at antage, at der kan ske tab af skatteprovenu i den anden kontraherende stat;
- b) når en skattepligtig person opnår en nedsættelse eller en fritagelse for skat i en kontraherende stat, som kan medføre en forøget skat eller en skattepligt i den anden kontraherende stat;
- c) når forretningstransaktioner mellem en person, som er skattepligtig i en kontraherende stat, og en person, som er skattepligtig i den anden kontraherende stat, ledes gennem et eller flere lande på en sådan måde, at en skattebesparelse kan blive følgen i en af de kontraherende stater eller i dem begge;
- d) når den har grund til at antage, at en skattebesparelse kan blive følgen af kunstige overførsler af fortjeneste inden for en gruppe af foretagender;
- e) når oplysninger, som er fremsendt til en kontraherende stat fra den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat, har gjort det muligt at fremskaffe oplysninger, som kan være af betydning for skattepåligningen i den sidstnævnte stat.

2. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan også, uden forudgående anmodning, og med skyldig hensyntagen til deres interne lovgivning sende hinanden oplysninger om ensartede sager, som de får kendskab til i et større antal, og som kan være af betydning ved påligningen og opkrævningen af skatter eller ved inddrivelse og tvangsinddrivelse af skattekrav. Dette skal være betinget af indgåelsen af en passende

aftale mellem de kompetente myndigheder. En sådan aftale skal offentligt bekendtgøres, inden videregivelse af oplysninger påbegyndes.

Artikel 32

Indbyrdes modstridende oplysninger

Hvis den kompetente myndighed i en kontraherende stat fra den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat modtager oplysninger om en persons skatteforhold, der forekommer den at være i modstrid med oplysninger, som den er i besiddelse af, skal den give underretning herom til den kompetente myndighed i den anden stat.

Artikel 33

Inddrivelse af skattekrav

1. Efter anmodning fra den kompetente myndighed i en kontraherende stat skal den anden kontraherende stat, under forbehold af bestemmelserne i stykke 5 og artikel 34, inddrive den førstnævnte stats skattekrav, som om de var dens egne skattekrav.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal kun finde anvendelse for skattekrav, for hvilke der er udstedt et instrument, som hjemler tvangsinddrivelse i den stat, der fremsætter anmodningen, og som ikke mere kan bestrides.

3. Med hensyn til skattekrav vedrørende en arvelader eller dennes bo, skal den stat, som anmodes om bistand, inddrive sådanne krav indtil værdien af boet eller af de formuegoder, som er erhvervet af hver af de berettigede i boet, alt efter hvorvidt kravet skal inddrives i boet eller hos de berettigede i boet.

4. Efter anmodning fra den kompetente myndighed i en kontraherende stat skal den anden kontraherende stat foretage sikringsakter med henblik på inddrivelse af ethvert skattebeløb, selv om kravet er bestridt, eller et instrument, der hjemler inddrivelse, alene er udstedt på foreløbigt grundlag eller til sikringsformål.

5. Det skattekrav, med hensyn til hvilket der ydes bistand med inddrivelsen, skal ikke i den kontraherende stat, som anmodes om bistand, nyde nogen fortrinsret, som specielt indrømmes skattekrav i denne stat.

6. Den kontraherende stat, som anmodes om bistand, kan indrømme henstand med betaling eller afdragsvis betaling, hvis dens lovgivning eller forvaltningspraksis hjemler dette i lignende tilfælde, men den skal underrette den anden kontraherende stat herom.

Artikel 34

Forældelsesfrister

1. Spørgsmål om forældelsesfrister for et skattekrav skal afgøres i henhold til lovgivningen i den kontraherende stat, som anmoder om bistand. Den kontraherende stat, som anmodes om bistand, er ikke pligtig til at inddrive kravet, hvis det ikke kunne inddrives i henhold til dens egen lovgivning. Anmodningen om inddrivelse skal indeholde oplysninger om den gældende forældelsesfrist for skattekravet.

2. Inddrivelsesforanstaltninger, som er truffet af den stat, der anmodes om bistand, i medfør af en anmodning om bistand, og som i henhold til lovgivningen i denne stat ville suspendere eller afbryde den i stykke 1 nævnte forældelsesfrist, skal også have denne

virkning ifølge lovgivningen i den stat, som anmoder om bistand. Den stat, som anmodes om bistand, skal give den stat, som anmoder om bistand, meddelelse om sådanne foranstaltninger.

Artikel 35

Forkyndelse af dokumenter

1. Enhver kontraherende stat kan sende dokumenter direkte gennem postvæsenet til en person inden for den anden kontraherende stats område.

2. Efter anmodning af en kontraherende stat skal den anden kontraherende stat for adressaten forkynde dokumenter, herunder dokumenter vedrørende retsafgørelser, som udgår fra den stat, som anmoder om bistand, og som vedrører en skat, omfattet af denne overenskomst.

3. Den stat, som anmodes om bistand, skal foretage forkyndelse af dokumenter:

- a) på en måde, som er fastsat i dens egen lovgivning vedrørende forkyndelse af dokumenter af væsentlig samme art;
- b) i det omfang det er muligt, på en sådan måde som anmodet af den stat, som anmoder om bistand, eller så tæt på en sådan måde, som der er mulighed for i henhold til dens egen lovgivning.

4. Intet i denne overenskomst skal fortolkes således, at forkyndelse af dokumenter foretaget af en kontraherende stat i henhold til denne stats lovgivning er ugyldig, hvis sådan forkyndelse er i strid med bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 36

Indholdet af og svaret på anmodning om bistand

1. En anmodning om bistand skal om fornødent angive:

- a) den myndighed eller instans, der har iværksat den anmodning, som er fremsat af den kompetente myndighed;
- b) navn, adresse og nærmere enkeltheder, som bidrager til identifikationen af den person, som anmodningen angår;
- c) i tilfælde af en anmodning om bistand om oplysninger, den form, hvorunder den stat, som anmoder om bistand, ønsker oplysningerne meddelt, for at dens ønsker kan imødekommes;
- d) i tilfælde af en anmodning om bistand med inddrivelse eller foretagelse af sikringsakter, arten og sammensætningen af skattekravet samt de formuegoder, hvori skattekravet kan søges inddrevet;
- e) i tilfælde af en anmodning om forkyndelse af dokumenter, arten og indholdet af det dokument, som skal forkyndes.

2. Anmodningen i henhold til artikel 33 skal ledsages af:

- a) en erklæring om, at skattekravet vedrører en skat, som er omfattet af overenskomsten, og i tilfælde af inddrivelse om, at skattekravet ikke mere kan bestrides,
- b) et officielt eksemplar af det instrument, som hjemler tvangsinddrivelse i den stat, som anmoder om bistand, og

- c) ethvert andet dokument, som er påkrævet til inddrivelse eller foretagelse af sikringsakter.

3. Så snart den stat, som anmoder om bistand, får kendskab til enhver anden oplysning af betydning for anmodningen, skal den videresende oplysningen til den stat, som anmodes om bistand.

4. Hvis anmodningen om bistand imødekommes, skal den stat, som anmodes om bistand, underrette den stat, som anmoder om bistand, om de foranstaltninger, som er truffet, og om resultatet heraf.

5. Hvis den stat, som anmoder om bistand, har specificeret den form, hvorunder den ønsker oplysningerne meddelt, skal den stat, som anmodes om bistand, meddele oplysningerne i den ønskede form, hvis den er i stand dertil.

Artikel 37

Begrænsninger i pligten til at yde bistand

1. Såfremt artikel 34 ikke finder anvendelse, skal bestemmelserne i denne overenskomst ikke kunne fortolkes således, at den pålægger den stat, som anmodes om bistand, pligt til:

- a) at træffe foranstaltninger, som strider mod dens egen lovgivning eller forvaltningspraksis eller mod lovgivning eller forvaltningspraksis i den stat, som anmoder om bistand;
- b) at træffe foranstaltninger, som den anser for at stride mod almene interesser eller mod denne stats væsentlige interesser;
- c) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til dens egen lovgivning eller forvaltningspraksis eller i henhold til lovgivning eller forvaltningspraksis i den stat, som anmoder om bistand;
- d) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller nogen fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser eller mod denne stats væsentlige interesser;
- e) at imødekomme en anmodning, hvis den stat, som anmoder om bistand, ikke har benyttet alle midler, som står til rådighed i dens eget område, med mindre gennemførelsen af sådanne foranstaltninger ville give anledning til uforholdsmæssige vanskeligheder.

2. Hvis en anmodning om bistand afslås, skal den stat, som anmodes om bistand, så hurtigt som muligt underrette den stat, som anmoder om bistand, om den trufne afgørelse og om begrundelsen herfor.

Artikel 38

Tavshedspligt

1. Oplysninger, som modtages af en kontraherende stat i henhold til denne overenskomst, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, som denne stat modtager i henhold til dens egen lovgivning, eller behandles på de vilkår for tavshedspligt, som gælder i den stat, som meddeler oplysningerne, hvis disse vilkår er mere restriktive.

2. Sådanne oplysninger må under alle omstændigheder kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med påligning, opkrævning, inddrivelse eller tvangsinddrivelse, forvaltningsmæssig kontrol, retsforfølgning eller klagebehandling i forbindelse med denne stats skatter. De ovenfor nævnte personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til sådanne formål, men de kan, uanset bestemmelserne i stykke 1, meddele dem i offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser vedrørende sådanne skatter, på betingelse af forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed i den stat, som meddeler oplysningerne.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2, kan oplysninger, som modtages af en kontraherende stat, benyttes til andre formål, når sådanne oplysninger kan benyttes til disse andre formål i henhold til lovgivningen i den stat, som meddeler oplysningerne, og den kompetente myndighed i denne stat tillader en sådan benyttelse. Oplysninger, som en kontraherende stat har stillet til rådighed for den anden kontraherende stat, kan videregives af sidstnævnte stat til en tredje stat under forudsætning af forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed i den førstnævnte stat.

Artikel 39

Klager

1. Klage vedrørende foranstaltninger truffet i henhold til denne overenskomst af den stat, som anmodes om bistand, kan kun indbringes for den behørig myndighed i denne stat.

2. Klage vedrørende foranstaltninger truffet i henhold til denne overenskomst af den stat, som anmoder om bistand, især for så vidt angår inddrivelse, klage vedrørende skattekravets beståen eller dets størrelse eller det instrument, som hjemler dets tvangsinddrivelse, kan kun indbringes for den behørig myndighed i denne stat. Den stat, som anmoder om bistand, skal uden forsinkelse give underretning om sådan klage til den stat, som anmodes om bistand. Ved modtagelse af sådan underretning skal den stat, som anmodes om bistand, udsætte inddrivelsen, indtil den pågældende myndighed har truffet afgørelse. Den stat, som anmodes om bistand, kan imidlertid foretage sikringsakter for at bevare adgangen til inddrivelse, hvis den bliver bedt om det af den stat, som anmoder om bistand. Enhver berørt person kan ligeledes meddele den stat, som anmodes om bistand, om sådan klage. Når den stat, som anmodes om bistand, modtager sådanne oplysninger, skal den om fornødent forhandle om sagen med den stat, som anmoder om bistand.

3. Så snart en endelig afgørelse vedrørende klagen er truffet, skal den stat, som anmoder om bistand, eller den stat, som anmodes om bistand, underrette den anden stat om afgørelsen og dens betydning for anmodningen om bistand.

Artikel 40

Omkostninger

Almindelige omkostninger, som er pådraget i forbindelse med ydelse af bistand, skal bæres af den stat, som anmodes om bistand. Ekstraordinære omkostninger skal bæres af den stat, som anmoder om bistand.

Kapitel V

Beskyttelse af skatteydere og fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

Artikel 41

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, især med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 2, stykke 4, skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den kun indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

3. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 4, eller artikel 12, stykke 4, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre betalinger, der udredes af et foretagende i en kontraherende stat til en person hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved fastsættelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis betalingerne var sket til en person hjemmehørende i den førstnævnte stat. På samme måde skal enhver gæld, som et foretagende i en stat har til en person hjemmehørende i den anden stat, kunne fratrækkes ved fastsættelsen af et sådant foretagendes skattepligtige formue under samme betingelser, som hvis gælden var blevet stiftet over for en person hjemmehørende i den førstnævnte stat.

4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis formue helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

5. Uanset bestemmelserne i artikel 2 skal bestemmelserne i denne artikel finde anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 42

Forhandlinger

1. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten i almindelighed eller i enkelt tilfælde. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet af overenskomsten, eller om indgåelse af særlige aftaler til løsning af spørgsmål, som har forbindelse med skatter i overenskomstens forstand, og som opstår på grund af staternes forskellige metoder til fastsættelse af skattegrundlaget eller af andre grunde. De kan desuden forhandle med henblik på at formindske eller undgå andre vanskeligheder, som opstår på grund af forskelligheder i deres respektive skattelove og med henblik på at træffe foranstaltninger mod international skatteomgåelse og -unddragelse.

2. I særdeleshed kan de kompetente myndigheder i de kontraherende stater indgå vejledende aftaler med henblik på

- a) at afklare tvivlsspørgsmål med hensyn til skatter, som overenskomsten finder anvendelse på efter artikel 2, stykke 3;
- b) at fastsætte, hvorledes overenskomstens bestemmelser om begrænsning, især bestemmelserne i artikel 10 til 12, skal gennemføres.

3. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan forhandle om almindelige aftaler for på grundlag af overenskomsten at sikre skatteydernes ret til at kræve en koordineret anvendelse af overenskomsten i begge stater ved fælles fortolkning eller særlige procedurer.

Artikel 43

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. I tilfælde, hvor en person mener, at foranstaltninger, truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, i hvilken han er hjemmehørende eller, såfremt tilfældet er omfattet af artikel 41, stykke 1, for den kompetente myndighed i den af de kontraherende stater, i hvilken han er statsborger. Sagen skal forelægges inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen synes at være begrundet, og hvis den ikke selv kan nå til en tilfredsstillende løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til frister, der måtte gælde ifølge de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan rådføre sig med hinanden efter artikel 42 eller de ovenstående bestemmelser i denne artikel, i særdeleshed med henblik på at nå enighed som vidt som muligt om

- a) den samme henføring af fortjeneste til et foretagende i en kontraherende stat og til dets faste driftssted beliggende i den anden kontraherende stat;
- b) den samme henføring af fortjeneste mellem forbundne foretagender som omhandlet i artikel 9;
- c) den samme behandling af indkomst, som er sidestillet med indkomst fra aktier i kildestaten, og som bliver henført til anden indkomst i den anden stat;
- d) den samme behandling af gæld ved beskatningen af formue, dødsboer samt arv og gave.

Artikel 44

Fremgangsmåde

1. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af aftaler i overensstemmelse med artikel 42 og 43.

2. Når det for tilvejebringelse af en aftale skønnes ønskeligt, at der finder en mundtlig forhandling sted, kan en sådan finde sted i et udvalg bestående af repræsentanter for de kompetente myndigheder i de kontraherende stater.

3. De kompetente myndigheder kan i fællesskab pålægge et uafhængigt organ at give en ekspertudtalelse om en sag, som de har forelagt det.

4. Når fremgangsmåden vedrører en konkret sag, skal de berørte personer høres.

Kapitel VI

Særlige bestemmelser

Artikel 45

Anvendelse af overenskomsten i særlige sager

1. Bopælsstaten skal undgå dobbeltbeskatning ved indrømmelse af credit i henhold til artikel 24 i stedet for indrømmelse af eksemption i henhold til samme artikel,

- a) hvis indkomst eller formue i de kontraherende stater er placeret under forskellige bestemmelser i overenskomsten eller henført til forskellige personer (undtagen i henhold til artikel 9), og denne konflikt ikke kan løses ved en fremgangsmåde i overensstemmelse med kapitel V, og hvis den pågældende indkomst eller formue som resultat af denne forskel i placering eller henføring ville forblive ubeskattet eller kun genstand for nedsat beskatning, eller
- b) hvis bopælsstaten efter behørig rådføring og under forbehold for begrænsningerne i dens interne lovgivning giver underretning til den anden stat ad diplomatisk vej om anden indkomst, hvorpå den har til hensigt at anvende bestemmelserne i dette stykke. Underretningen skal først have virkning fra den første dag i det kalenderår, som følger efter det år, i hvilket underretningen er givet, og når alle lovbestemte betingelser om virkningen af underretningen efter den interne lovgivning i den stat, som giver underretningen, er blevet opfyldt.

2. Denne overenskomst skal ikke kunne fortolkes således, at

- a) en skatteyder, som drager ubehørig fordel af lovgivningen, kan omgå sine skattemæssige forpligtelser i en kontraherende stat;
- b) Forbundsrepublikken Tyskland er forhindret i at påligne skatter på beløb, som skal medregnes i indkomsten for en person, der er hjemmehørende i Forbundsrepublikken Tyskland, i henhold til fjerde del af den tyske Aussensteuergesetz;
- c) Danmark er forhindret i at påligne skatter i henhold til regler, som efter begrundelse og formål svarer til de ovenfor i litra b) nævnte regler.

Hvis de ovenfor nævnte bestemmelser resulterer i dobbeltbeskatning, skal de kompetente myndigheder rådføre sig med hinanden i henhold til artikel 43, stykke 3, om undgåelse af dobbeltbeskatning.

Artikel 46

Tilbagebetaling af kildeskat

1. Hvis skatter på udbytter, renter, royalties eller andre former for indkomst i en af de kontraherende stater opkræves ved indeholdelse ved kilden, skal retten til at opkræve

kildeskat efter satsen i henhold til intern lovgivning ikke berøres af bestemmelserne i denne overenskomst.

2. Den således indeholdte kildeskat skal tilbagebetales efter anmodning, i det omfang dens opkrævning er begrænset af denne overenskomst.

3. Tidsfristen for anmodning om tilbagebetaling er fire år efter udløbet af det kalenderår, i hvilket de pågældende udbytter, renter, royalties eller andre former for indkomst er blevet udbetalt.

4. Den kontraherende stat, hvorfra indkomsten stammer, kan forlange en administrativ bekræftelse fra den kontraherende stat, hvori skatteyderen er hjemmehørende, med hensyn til opfyldelsen af betingelserne for fuld skattepligt i denne stat.

5. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal gennemføre de foranstående bestemmelser ved gensidig aftale i henhold til artikel 43.

6. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan ved gensidig aftale fastsætte anden fremgangsmåde for gennemførelsen af skattenedsættelse i henhold til denne overenskomst.

Artikel 47

Medlemmer af diplomatiske eller konsulære repræsentationer

1. Intet i denne overenskomst berører de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske eller konsulære repræsentationer så vel som embedsmænd ved internationale organisationer måtte nyde i kraft af folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

2. I det omfang indkomst eller formue som følge af sådanne begunstigelser ikke beskattes i modtagerstaten, skal udsenderstaten have ret til at beskatte sådan indkomst eller formue.

3. Uanset bestemmelserne i artikel 4, skal en fysisk person, som er medlem af en kontraherende stats diplomatiske, konsulære eller faste repræsentation, som er beliggende i den anden kontraherende stat eller i en tredje stat, anses ved anvendelsen af denne overenskomst for at være hjemmehørende i udsenderstaten, hvis

- a) han i henhold til folkeretten ikke er underkastet beskatning i modtagerstaten, for så vidt angår sin indkomst fra kilder uden for denne stat eller sin formue, beliggende uden for denne stat, og
- b) han i udsenderstaten er underkastet beskatning af hele sin indkomst eller formue på samme måde som personer, der er hjemmehørende i denne stat.

4. Overenskomsten skal ikke gælde for internationale organisationer, for deres organer eller embedsmænd og for medlemmer af diplomatiske, konsulære eller faste repræsentationer fra en tredje stat, som opholder sig i en kontraherende stat og ikke i nogen af de kontraherende stater er underkastet beskatning af indkomst og formue på samme måde som personer, der er hjemmehørende der.

Artikel 48

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de nødvendige ændringer udvides til enhver del af det til de kontraherende stater hørende område, som specielt er holdt uden for denne overenskomsts anvendelse, og som påligner skatter af væsentlig samme art som de skatter, overenskomsten finder anvendelse på. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra det tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej, eller på enhver anden måde, der er i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater har aftalt andet, skal opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 50 også - på den måde, som er angivet i nævnte artikel - bringe anvendelsen af overenskomsten til ophør på enhver del af det til de kontraherende stater hørende område, til hvilken den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 49

Ikrafttræden

1. Denne overenskomst skal ratificeres; ratifikationsinstrumenter skal udveksles så hurtigt som mulig i København.

2. Overenskomsten skal træde i kraft en måned efter udvekslingen af ratifikationsinstrumenterne, og dens bestemmelser skal have virkning i begge stater

- a) for så vidt angår indkomst- og formueskatter, for det skatteår, som falder sammen med eller træder i stedet for det kalenderår, som følger umiddelbart efter det år, hvori overenskomsten trådte i kraft, og efterfølgende indkomstår;
- b) for så vidt angår skatter på dødsboer og arv, for boer efter personer, som døde den 1. januar i det kalenderår, som følger efter det år, hvori overenskomsten trådte i kraft, eller senere, og for så vidt angår skatter af gaver, for gaver, som ydes den 1. januar i det nævnte år eller senere;
- c) for foranstaltninger til bistand, som bliver udført den 1. januar i det kalenderår, som følger efter det år, hvori overenskomsten trådte i kraft, eller senere;
- d) for så vidt angår kildeskatte på udbytter, renter og royalties, for beløb, som er betalt eller godskrevet den 1. januar i det kalenderår, som følger efter det år, hvori overenskomsten trådte i kraft, eller senere.

3. Ved overenskomstens ikrafttræden skal overenskomsten, som blev underskrevet i København den 30. januar 1962 mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Kongeriget Danmark til undgåelse af dobbeltbeskatning og om gensidig administrativ og retslig bistand vedrørende skatter af indkomst og formue samt erhvervsskat og ejendomsskatter ophøre med at have virkning for så vidt angår skatter, som denne overenskomst finder anvendelse på i henhold til med bestemmelserne ovenfor i stykke 2.

Artikel 50

Gyldighedsperiode, Opsigelse

Denne overenskomst skal forblive i kraft på ubestemt tid, men hver af de kontraherende stater kan den 30. juni eller tidligere i ethvert kalenderår efter udløbet af en periode på fem år fra datoen for dens ikrafttræden, give den anden kontraherende stat ad diplomatisk vej skriftlig meddelelse om opsigelse, og i så fald skal overenskomsten ophøre med at have virkning i begge stater

- a) for så vidt angår indkomst- og formueskatter, for de skatteår, som er påbegyndt den 1. januar i det kalenderår, som følger umiddelbart efter det år, hvori underretningen er givet, eller som begynder den 1. januar i nævnte kalenderår eller senere;
- b) for så vidt angår skatter på dødsboer og arv, for boer efter personer, som dør den 1. januar i det kalenderår, som følger efter det år, hvori underretning om opsigelse er givet, eller senere, og for så vidt angår skatter af gaver, for gaver, som ydes den 1. januar i det nævnte år eller senere;
- c) for foranstaltninger til bistand, som udføres den 1. januar i det kalenderår, som følger efter det år, hvori underretning om opsigelse er givet, eller senere;
- d) for så vidt angår kildeskatter på udbytter, renter og royalties, for beløb, som bliver betalt eller godskrevet den 1. januar i det kalenderår, som følger efter det år, hvori underretning om opsigelse er givet, eller senere.

Udfærdiget i Bonn den 22. november 1995 i to eksemplarer, hver på dansk og tysk, således at begge tekster har lige gyldighed.

For Kongeriget Danmark

Marianne Jelved

For Forbundsrepublikken Tyskland

Peter Hartmann/Theo Waigel

Bilag

De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er især:

1. I Forbundsrepublikken Tyskland.

Kapitel II

- a) Indkomstskat (Einkommensteuer);
- b) Selskabsskat (Korperschaftsteuer);
- c) Formueskat (Vermogensteuer);
- d) Erhvervsskat (Gewerbsteuer);
- e) Grundskat (Grundsteuer);
- f) Solidaritetstillæg på indkomst- og selskabsskat (Solidaritätszuschlag auf die Einkommen- und Korperschaftsteuer).

Kapitel III

Afgift af arv og gave
(Erbschaft- und Schenkungsteuer);

Kapitel IV

- a) Skatter omfattet af kapitel II og III
- b) Omsætningskat (Umsatzsteuer);
- c) Skat på grund-overdragelse (Grunderwerbsteuer);
- d) Forsikringskat

(Versicherungsteuer);

- e) Skat på motorkøretøjer

(Kraftfahrzeugsteuer);

- f) Kirkeskatter

(Kirchensteuern);

- g) Skat på drikkevarer

(Getrankesteuer);

- h) Forlystelsesskat

(Vergnügungssteuer);

- i) Tillæg ved forsinket indgivelse af selvangivelse eller forsinket betaling, renter og omkostninger

(Verspatungs- und Saumniszuschläge, Zinsen und Kosten);

2. I Danmark

Kapitel II

- a) Indkomstskatten til staten;
- b) Den kommunale indkomstskat;
- c) Den amtskommunale indkomstskat;
- d) Den særlige indkomstskat;
- e) Kirkeskatten;
- f) Udbytteskatten;
- g) Renteskatten;
- h) Royaltyskatten;
- i) Skatter i henhold til kulbrinteskatteloven;
- j) Formueskatten til staten;

Kapitel III

Afgift af arv og gave

Kapitel IV

- a) Skatter omfattet af kapitel II og III
- b) Frigørelsesafgift;
- c) Kommunal grundskyld;
- d) Amtskommunal grundskyld;
- e) Registreringsafgift og vægtafgift på motorkøretøjer;
- f) Afgift af ansvarsforsikring af motorkøretøjer;
- g) Renter, omkostninger og skattetillæg, som ikke er bøder.

Protokol

Kongeriget Danmark

og

Forbundsrepublikken Tyskland

er ved undertegnelsen i Bonn den 22. november 1995 af Overenskomsten mellem de to Stater til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter og for så vidt angår skatter i boer, af arv og af gave samt vedrørende bistand i skattesager blevet enige om følgende bestemmelser, der skal udgøre en integrerende del af nævnte overenskomst:

I tilfælde, hvor der i overensstemmelse med den nationale lovgivning er udvekslet oplysninger om personer i henhold til denne overenskomst, skal følgende tillægsbestemmelser finde anvendelse:

- a) Den kontraherende stat, der modtager oplysningerne, må kun benytte sådanne oplysninger til de formål, og under de betingelser, der er fastsat i artikel 38.
- b) Den kontraherende stat, der modtager oplysningerne, skal efter anmodning informere den kontraherende stat, der meddeler oplysningerne, om anvendelsen af de meddelte oplysninger og om det opnåede resultat.
- c) Den kontraherende stat, der meddeler oplysningerne, skal være forpligtet til at sikre, at de oplysninger, der meddeles, er nøjagtige og at de er nødvendige for og svarer til det formål, hvortil de meddeles. Ethvert forbud mod meddelelse af oplysninger, foreskrevet i den gældende nationale lovgivning, skal overholdes i overensstemmelse med artikel 37. Hvis det viser sig, at der er meddelt unøjagtige oplysninger eller oplysninger, der ikke burde være meddelt, skal den kontraherende stat, der modtager oplysningerne, omgående informeres herom. Denne stat skal være forpligtet til at rette eller slette sådanne oplysninger.
- d) Efter anmodning skal den pågældende person informeres, når der meddeles oplysninger, der angår ham, og om anvendelsen af sådanne oplysninger. Der skal ikke være pligt til at give disse informationer, hvis det alt i alt fremgår, at det offentliges interesse i at tilbageholde dem er større end den pågældende persons interesse i at modtage dem. I alle andre henseender skal den pågældende persons ret til at blive informeret, når der meddeles oplysninger, der angår ham, reguleres af den nationale lovgivning i den kontraherende stat, hvortil anmodningen om information er fremsat.
- e) Den kontraherende stat, der modtager oplysningerne, skal bære ansvaret i overensstemmelse med dens nationale lovgivning over for enhver person, der måtte lide retsstridig skade som et resultat af oplysninger, der er meddelt i henhold til denne overenskomst. Den kontraherende stat, der modtager oplysningerne, kan ikke påberåbe sig over for den skadede person, at skaden er forårsaget af den kontraherende stat, der meddeler oplysningerne.
- f) Hvis der i den nationale lovgivning i den kontraherende stat, der meddeler oplysningerne, er fastsat en frist for sletning af oplysninger, skal denne stat tilkendegive en sådan frist, når oplysningerne meddeles. Uanset en sådan frist skal meddelte personoplysninger slettes, så snart de ikke længere er nødvendige for det formål, hvortil de blev meddelt.
- g) Den meddelende og den modtagende kontraherende stat er forpligtet til at føre officielle protokoller om meddelelse og modtagelse af personoplysninger.
- h) Den meddelende og den modtagende kontraherende stat er forpligtet til at tage effektive foranstaltninger for at beskytte meddelte personoplysninger mod uautoriseret adgang, uautoriserede ændringer og uautoriseret udlevering. Overenskomsten, der ikke omfatter Færøerne og Grønland, træder i medfør af artikel 49 i kraft den 25. december 1996.

Skatteministeriet, den 6. december 1996

Carsten Koch